

From: EK-voorzitter <voorzitter@eerstekamer.nl>
Date: Friday, September 26, 2025, 9:33 AM
To: EK-postbus <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: FW:

Van: 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>
Verzonden: vrijdag 26 september 2025 00:16
Aan: EK-voorzitter <voorzitter@eerstekamer.nl>
Onderwerp:

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Leden van de Eerste Kamer,

Mijn naam is 5.1.2.e en ik verblijf inmiddels al 39 maanden in opvanglocaties in Nederland. Op 5 juli 2022 ben ik samen met mijn drie zonen om politieke redenen uit Turkije gevlucht en heb ik asiel aangevraagd in Nederland.

Bij aankomst heb ik de eerste acht maanden in verschillende sporthallen moeten wonen, zonder enige privacy of persoonlijke ruimte. In die periode zijn wij acht keer verhuisd. Door de trauma's die ik in Turkije heb meegemaakt, kwamen mijn paniekaanvallen terug en moest ik medicijnen gebruiken. Door de bijwerkingen daarvan was het voor mij erg moeilijk om goed voor mijn kinderen te zorgen. Vervolgens vond in Turkije de aardbeving plaats, waarbij ik veel familieleden verloor. Daarna werd ik naar een vaste opvanglocatie overgeplaatst.

Na vijftien maanden ben ik naar Wageningen gestuurd om mijn procedure te starten, daarna naar het AZC in Arnhem en na mijn IND-gesprekken op 4 maart 2024 naar Maasbree overgeplaatst.

In deze lange periode heeft vooral de schoolgang van mijn kinderen ernstig geleden. De eerste zeven maanden in Nederland hebben zij helemaal geen onderwijs gehad. In de vaste opvanglocaties moesten zij na elke verhuizing opnieuw wachten voordat zij weer naar school konden. In onzekerheid leven met drie kinderen, helemaal alleen, is voor mij bijzonder zwaar.

Nederland staat bekend om zijn democratische waarden, respect voor mensenrechten en de rechtsstaat. Ook geloofde ik dat hier het belang van kinderen altijd vooropstaat. Maar het jarenlang moeten verblijven in opvanglocaties schaadt onze psychische gezondheid, verdiept mijn trauma's en verstoort de opleiding van mijn kinderen.

Wij willen hier niet alleen wachten, maar ook een bijdrage leveren aan de samenleving. Een snelle start van ons integratieproces zou zowel voor ons als voor Nederland gunstig zijn. Onderwijs is voor mij erg belangrijk. Ik geloof dat mijn kinderen hier kunnen opgroeien tot mensen die bruggen bouwen tussen culturen en die iets teruggeven aan dit land. Zelf zou ik graag met ouderen willen werken en voor hen van betekenis zijn.

Ik ben bezorgd dat het nieuwe wetsvoorstel niet alleen vluchtelingen zal schaden, maar ook de fundamenteën van de Nederlandse democratie en de sociale cohesie. Nederland heeft zich altijd onderscheiden door gerechtigheid, gelijkheid en respect voor mensenrechten. Deze traditie mag niet verloren gaan.

In Turkije kon ik nooit zeggen dat ik Koerdisch ben, uit angst voor uitsluiting. Later werd mijn vermeende betrokkenheid bij de Gülen-beweging door de overheid als een misdrijf gezien. Ik wil niet opnieuw slachtoffer worden van politieke veranderingen. Door beleidswijzigingen zijn mijn

kinderen en ik in de opvang ernstig benadeeld. De problemen die ik in Turkije kende, wil ik niet opnieuw meemaken in een land dat bekendstaat als vrij en rechtvaardig.

Ik ben misschien een vluchteling, maar allereerst ben ik een mens. Mijn kinderen zijn de toekomst en kunnen een waardevolle bijdrage leveren aan de Nederlandse samenleving. Onze toekomst mag niet in onzekerheid worden gelaten.

Als Eerste Kamer bent u verantwoordelijk voor het toetsen van wetgeving, los van politieke voorkeuren, en voor het waarborgen van juridische kwaliteit. Ik vraag u dringend: luister naar onze stem uit de opvanglocaties. Het enige wat wij willen is menswaardig leven en bijdragen aan de maatschappij.

De Nederlandse traditie van gerechtigheid kan niet zwijgen.
Een land dat mensenrechten respecteert, moet hoop voeden - geen onzekerheid.
Wij zijn geen last, maar een kans. Laat onze stem gehoord worden.

Met vriendelijke groet,